

1. Turkey's EU accession process has enabled the country's liberal intellectuals to express themselves more freely and more vocally. You are one of the most prominent representatives of an intellectual group, which, going beyond stereotypes of Kemalists versus Islamists, centres instead on freedom of thought and expression as enshrined in European public consciousness. You have been a close associate of Hrant Dink. You are a distinguished academic having been submitted to similar proceedings on the same charge of insulting Turkishness. Do you believe there is hope that Turkey's liberal intelligentsia will overcome the reactionary forces and pave the way for an open, pluralistic Turkish society?

Hiçbir hakka, sıkıntı çekmeden kavuşulmaz. Sıkıntı çekmeden kavuşulan haklar zayıf olur. Bu çektiklerimiz, kavuşacağımız demokratik Türkiye'nin diyetidir, fiyatıdır. Biz bunların üstesinden geliriz. Kimsenin kuşkusu olmasın.

Beni üzen bu sıkıntılar değil. Ulaşmak için mücadele ettiğimiz "Muasır Medeniyet" in umursamazlığı, kayıtsızlığı, hatta ikiyüzlülüğüdür. Avrupa Birliği bu mücadeleyi uzaktan bile seyretmiyor. Arkasını dönüveriyor. Umurunda bile değil. Havuçları bir kenara attı, sadece sopa gösteriyor. Tünelin ucunda en ufak bir ışık bile yakmıyor; gelen trenin ışığı dışında. Avrupa utanmalıdır. Aynaya bakacak hali yoktur. Kıbrıs'ta Türkler evet dedi dışarıda kaldı. Rumlar hayır dedi girdi. Biz bunu Türkiye'de kimseye izah edemeyiz. Biz Türkiyeli demokratların; bir yandan faşistler bir yandan da bilinçsiz halk kitleleri arasında sandviç olması için bu bile yeter de artar. Avrupa Birliği bizi sırtlanların önüne atıp bırakmıştır. Utanmalıdır.

Bir fıkraya vardır: Hani, aslan, "Bu yara beni öldürmez bu laf beni öldürür" demiş tavşana. Bu faşistlerin ve bu kitlelerin yaptıkları bizi öldürmez. Avrupa'nın tutumu öldürür.

Tabii, bu milliyetçi rezalete en büyük katkılardan biri de Ermeni diasporasından geliyor. Bu insanların "Dünyadaki tek önemli şey, Türklere Jenosit kelimesini telaffuz ettirebilmektedir" demektedir hiçbir sakınca görmemesinden hiç bahsetmiyorum, çünkü ağızımı çok fena bozabilirim.

2. Do you believe Hrant's death will make the free-spirited Turks more determined and more vocal in their fight against the forces of darkness?

Buna hiçbir kuşku yok. Hrant bir şehittir. Artık bir efsanedir. Şehitler ve efsaneler her zaman ve her mekânda toplumsal mücadelenin temel unsurlarıdır. Ermeniliğin eşcinsellikten bile kötü sayıldığı Türkiye'de yüz bin kişi "Hepimiz Ermeniyiz" diye yürüdü (zaten, şu andaki "Hepimiz Ogün Samast'ız" rezilliği tamamen bunun antitezi).

Merak etmeyin. Toplumlarda "ricorsi" olmaz. Yani, eğer bir toplum belli bir gelişmişlik düzeyine ulaşmışsa, kendisini geriye sürükleyen bir dalga karşısında bir süre sonra silkinir ve nerede kaldıysa orayı taban yaparak yoluna devam eder. Türkiye, olabileceği kadar radikal ve örgütlü olan 12 Eylül 1980 faşizminden bile silkindi; aynen Yunanistan'ın 1967 faşizminden silkindiği gibi. Bugün, 1979'daki özgürlüklerin de üstündeyiz. O zaman mümkün müydü "Hepimiz Ermeniyiz" diye yürümek? İşkence olayları konusunda Strasbourg'un hükmettiği tazminatların devlet tarafından işkenceciye rücu edilmesini talep etmek? K. Irak'daki Kürdistan'ın ebeliğinin Türkiye tarafından yapılması gerektiğini söylemek?

Nasıl bu özgürlükler 12 Eylül faşizmine tepkiyse, bugünkü pro-faşist ortama da tepki olarak çok daha demokratik bir Türkiye doğacak. Ama bu cennete ancak 2007 cehenneminden geçerek ulaşacağız.

3. Those forces of reaction stroke at Hrant, aiming once more to terrorise Turkey's liberal intellectuals. The apprehension of those intellectuals has been echoed in the international press. Are you worried for the safety of yourself and of those who think and express themselves freely? Who is to blame for the attempt to terrorise the free voices of Turkey and what could be done?

Önce şunu söyleyeyim: Kuştan korkan darı ekmez. Korkunun ecele faydası yoktur.

Bugünkü terörün esas kaynağı kitleler değildir. Türkiye bunu 1940'larda da yaşadı ama, kitlelerde bugün görülen ırkçı eğilimler İkinci Dünya Savaşında görülen ırkçı eğilimlerden çok farklı. O zamanlar bunun kaynağı Nazi üstünlüğünün yarattığı cesareti idi. Oysa şimdiki ırkçılık, tam tersine, gerçek bir korkudan kaynaklanıyor. Küreselleşme, aynen Avrupa'da olduğu gibi (Fransa ve Hollanda'daki AB anayasası referandumunda niye hayır çıktı?) Türkiye'de de ulusal kimlikleri tehdit ediyor. Bu tehdit algılaması kitleleri korkutuyor.

Fakat, oy avına çıkan kimi partilerin ve en başta da CHP'nin bu korkuyu sömürmesi olmasaydı, kitlelerin bu korkusu böyle terörize edemezdi ülkeyi. Eğer bu partiler iktidardaki AKP'nin üzerine böyle gidip onu da korkutmasalardı, entelektüelleri ölümle tehdit edenler baştan susturulurdu. Kuran ve tabanca üzerine yemin ettirip "Bu mücadelede ölmek var, öldürmek var" diye ortaya çıkan dernekler hemen mahkemeye verilir. Eğer yargı organları bu halk faşizmine zamanında müdahale edip yasaları uygulasalardı, bütün bunlar daha baştan durdurulurdu. Bizim Ekim 2004'te yayınladığımız resmî raporu, yani Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Raporunu çekip TV'ler önünde yırtanlara karşı yasalar o zaman uygulansaydı, bugün kimse Hrant'a kurşun atamazdı. Bu böyle bilinsin.

Bakın, 27 Ocak'ta İstanbul'da birisi "Hrant'ın cenazesini protesto için" bir feribot kaçırdı. "Vatan için yaptım" dedi, serbest bırakıldı. Bunun üzerine 10 Şubat'ta iki kişi İğdır'dan otobüse atlayıp geldi, aynı işe girişti, yapamadan yakalandı. Onlara ne yapıldı? Otobüse bindirilip İğdır'a geri yollandılar. Birinci terör eylemi cezalandırılıysaydı bu ikinciler gelebilir miydi İstanbul'a? Şimdi üçüncü bir feribot kaçırma eylemini yapmamak için herhangi bir neden var mı? Prof. Kaboglu ve ben bize Rapor yüzünden hakaret edenlere karşı çok sayıda dava açtık. Bunlardan sonuçlanmış olanların hepsi reddedildi. Artık siz düşünün bu terörü yapanlar cesareti nereden alıyolar diye.

4. Turkey is such a complex society, with a multiculturalism deriving from the Ottoman Imperial past. Alongside an elite, some of whose members are very daring in expressing liberal ideas, the masses seem to be ignorant and easily manipulated by any propaganda. The scandalous inequality in distribution of wealth seems to be accompanied by an equally scandalous inequality in education, while it appears that there is a huge gap in life values between the educated urban elites and the majority of the population. What could be done to bridge these gaps? What are your dreams for Turkey's future?

2001-2004 arasında Türkiye muazzam bir reform yaptı; zaten bugünkü "milliyetçi" dalga da ona tepkidir. Gececektir. Yeter ki devletin kurumları görevlerini yapsınlar. Yasaları uygulasinlar. Başka bir şeye ihtiyacımız yok. Zaten yakında onlar da durumdan paniğe kapılacaklar ve yasaları uygulamaya başlayacaklar. O zamana kadar fazla şehit vermeyeceğimizi umarım.

Sabır ve sebat. Formül budur. Çünkü "Yukarıdan Devrim"ler (2001-2004 arasında yapılanlar, 1920'lerde yapılanlardan sonra ikinci yukarıdan devrim

dalgasıdır) yasaları hemen değiştirir, fakat zihniyetleri hemen değiştiremez. Mesele budur.

Tabii, Avrupa Birlięinin yaptığı ayıp devam ettiği sürece işimiz zordur, o da başka.

"You sound very bitter against the EU, and you echo the disappointment with the EU process that many Turks have voiced over the last year. Do you not believe that it is mainly, if not only, because of the government's EU ambitions that the reforms which made Turkey more democratic were carried out in any case? And is it not normal that the Union should expect Turkey to conform to international law and to standards of behaviour seen among its members before the Union becomes more welcoming?"

This question reflects a typical approach of a European very outsider to Turkey of today.

If you beat up a child everyday, he'll become as spoiled as if you had bought him an electrical car every day. Carrots and sticks should never be dissociated from each other. If the EU invents a new precondition for Turkish candidacy at every new EU document, it does not do it because it feels the 2001-2004 reforms are not enough. It does it because it in no way wants to deal with Turkey before completely digesting the ex-communist States. What's more, it does it because it cannot resist the pressure by EU peoples which are scared to death by Islamophobia, the counterpart of Sevres Paranoia in Turkey.

And for all this, believe me, EU now mainly uses (the hand of) the Republic of Cyprus just as it had used (the hand of) Greece for a very long time, until Mr. Simitis stopped the nonsense and saved Greece's honour.